

plasmatic.otf
Plasmatic

V Cézarei žil ľustý muž menom Kornélius, stotník cohorty, zvanej Italšká. Bol nábožný a bohabožný s celým svojím domom. Dával veľa almužien Ľudu a ustanovíne sa modlili k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prejavil sa mu: „Čo je, pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a twoje almužny vystúpili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužou do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter: býva u ľustého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolať si dvoch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, ušetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vychadol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vytrženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli u nej ušetky druhy štvornožcov, zemeplezov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, ustaň, zabijaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijaký čiernom, pane, veď som nikdy nejedol nič poškurnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškurneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola nádoba uzatá do neba. Kým bol Peter u rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastal pri bráne muž, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimona dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter: Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ťa traja muži. Ustaň teda, záď dolu a bez váhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kuôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabožný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul twoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň ustaň a ſiel s ním a niektorí bratia z Joppe ho sprevali. Užalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústretu, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Ustaň, aj ja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, uosíel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Už viete, že Žid sa nesmie spočíti ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám níkoho nazývať poškurneným alebo nečistým ľovekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kuôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielem odevе a povedal mi: „Kornélius, twoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na twoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolať si Šimona s prímením Peter: býva u dome garbiara Šimona pri mori.“ Hneď som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my ušetki tu pred Božou tvárou, aby sme vypočuli ušetko, čo ti Pán prikázał.“ Utedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža níkomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krísta: on je Pánom ušetkých: Už viete, čo sa počnúť od Galilej po krste, ktorý hľásal Ján, dialo po celej Judei: ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval ušetkých posadnutých diablim, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami ušetkého, čo urobil v judejskej krajině i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa uzkríesil a dal mu, aby sa zjavil – nie ušetkému Ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pieli. A prikázał nám, aby sme Ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovil za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú ušetku proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každý, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na ušetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duchu Svätého vyliaľ aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebniť Boha. Utedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Duha Svätého tak ako my?“ A rozkázał ich pokrstiť u mene Ježiša Krísta. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.